

Arrest

nr. 125 563 van 12 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 25 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DIENI en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Armeense nationaliteit te bezitten en woonachtig te zijn geweest in Echmiadzin. U bent gehuwd met A.G. (O.V.X). Jullie hebben samen één zoon.

U verklaart dat u persoonlijk geen problemen heeft gekend in Armenië en dat u zelf geen vrees koestert bij een terugkeer naar Armenië.

U vreest weliswaar voor het leven van uw man.

Zowel uw man als uw schoonvader zijn politiek actief.

Vanwege hun politieke activiteiten kenden zij problemen in Armenië.

U weet niet concreet welke politieke activiteiten zij hadden noch welke problemen zij juist kenden.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot A.G. (O.V.6.872.235) .

In het kader van diens asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kunnen deze motieven ook wat u betreft niet weerhouden worden.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

"U vermeldde verscheidene problemen die u in Armenië zou gekend hebben. U gaf aan dat zij allen voortvloeien uit de politieke activiteiten van uzelf en van uw vader.

Vooreerst dient, op basis van uw verklaringen en de documenten die door u werden neergelegd, te worden vastgesteld dat een aantal van de door u aangehaalde problemen bezwaarlijk als vervolging, laat staan politiek geïnspireerd, of als het toebrengen van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming kunnen weerhouden worden. Dit geldt in het bijzonder voor uw problemen met de watermaatschappij (in verband met de drooglegging van de gronden van uw familie) en met het kadaster (in verband met het verlies van uw stuk grond).

Zo blijkt uit uw verklaring dat de problemen met de watermaatschappij voortkomen uit de weigering van uw vader om tijdens de presidentsverkiezingen van 2003 fraude toe te staan ongegrond. Er werd wat dit betreft geen enkel verband aangetoond. Bij verdere bevraging over deze problemen beweerde u daarbij dat het geschil met de watermaatschappij eruit bestond dat de kosten niet werden berekend per hoeveelheid water dat werd geleverd maar op basis van de tijdsduur dat het water werd vrijgegeven. Tegen deze gang van zaken tekende u en uw familie protest aan. U verklaarde dat een dergelijke berekening bij elke landbouwer werd toegepast (CGVS II p.3, 12). Uit de krantenartikelen die door u werden voorgelegd blijkt dit eveneens: verschillende landbouwers uit het dorp Voskehat en uit de omliggende dorpen werden op die manier getroffen. De veralgemening van deze praktijk betekent echter dat niet gesteld kan worden dat uw familie op deze wijze en op basis van politieke motieven werd gevisieerd. Daarnaast blijkt uit het vonnis van de rechtbank en de voorgelegde artikels dat de watervoorziening werd stopgezet nadat uw familie de lopende rekeningen niet meer had betaald. Ook dit wijst er niet op dat uw familie om politieke redenen werd gevisieerd.

Wat de onteigening van uw grond betreft blijkt uit uw verklaringen eveneens dat deze het gevolg was van een algemeen beleid. Zo verklaarde u dat er in het kader van de herverdeling van de gronden reeds sinds 1999-2000 nieuwe metingen werden gedaan om de percelen te wijzigen. U verklaarde dat alle gronden in het dorp Voskehat werden hertekend. De gronden werden versmald en verlengd. Zodoende bleef hun oppervlakte behouden. Dit gebeurde eveneens met uw perceel. Door de versmalling ging het stuk dat aan de weg Echmiadzin-Massis lag over op de gemeenschap. U verklaarde dat dit echter het waardevolste stuk was; het was het deel waarop uw brasserie gelegen was. Hierdoor werd u bijzonder hard getroffen. Het verlies werd gecompenseerd door de verlenging van het overgebleven stuk (CGVS I p.13-14). Welnu, ondanks het feit dat deze regeling voor u bijzonder nadelig kon zijn geweest, dient er echter op te worden gewezen dat de regeling op alle gronden van het dorp van toepassing was. Dit voor ogen is dan ook niet aangetoond dat u in deze kwestie werd gevisieerd en dat hierbij politieke motieven aan de grondslag lagen.

Kortom, uit het bovenstaande blijkt dat uw problemen met de watermaatschappij en met het kadaster kaderen in respectievelijk een reactie op een wanbetaling en een onteigening in het kader van openbare werken, waarbij u geen elementen aanbrengt dat deze illegitiem zouden zijn. Dat u bij uw protest bij het kadaster slaags raakte met het personeel kan op zich ook niet als voldoende zwaarwichtig worden beschouwd. Er kan in deze dan ook geen vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, in casu geïnspireerd door politieke motieven, noch een toebrengen van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

Wat de overige problemen betreft die u eveneens linkt met de politieke overtuiging van u en uw vader, dient vooraleerst te worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds april 2011 kunnen ook manifestaties opnieuw zonder belemmeringen georganiseerd worden en verlopen ze zonder incidenten. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

U weet in deze echter niet te overtuigen.

Wat betreft uw problemen tijdens uw legerdienst naar aanleiding van de verkiezingen van 2003 en met betrekking tot uw deelname aan de betogingen van 2007 en 2008, dient gesteld dat zelfs indien u daadwerkelijk deze problemen hebt meegemaakt, er goede redenen voorhanden zijn om te stellen dat u actueel, ingeval van terugkeer naar Armenië, niet het onderwerp zal uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève.

Zo blijkt in verband met de onterechte beschuldiging van pestgedrag uit 2003 dat deze zaak werd onderzocht en dat u uiteindelijk buiten verdenking werd gesteld. Het voorval zou er weliswaar toe geleid hebben dat uw legerdienst met één maand werd verlengd. Maar u werd niet voor de rechtbank geleid en de zaak werd geseponeerd (CGVS I p.8-10; CGVS II p.9).

Met betrekking tot uw deelname aan de betogingen van 2007 en 2008, beweerde u dat na de demonstratie van 01/03/2008 er een jacht had plaatsgevonden op leden van de oppositie. Na deze storm normaliseerde de situatie echter weer snel. Vandaar dat u na anderhalve maand reeds terugkeerde naar uw woonplaats in Armenië. Uw vader was daarbij eerder na een aanhouding van drie dagen weer vrijgelaten. U verklaarde dat u hierna alles stil viel en u geen problemen meer heeft gekend omwille van deze gebeurtenissen (CGVS I, II p.9-10).

Wat betreft de meer recente problemen veroorzaakt door Hakobyan dient te worden gesteld dat wat betreft de beschuldiging wegens diefstal, die u zou hebben gepleegd in het casino van Hakobyan, deze zonder gevolg eindigde. U verklaarde dat u samen met uw vriend S.S. van deze feiten beschuldigd werd. Er zouden hierbij zelfs valse verklaringen van het casinopersoneel tegen u zijn ingebracht. Uiteindelijk werd de zaak echter, wegens een gebrek aan bewijs, geseponeerd en noch S.S. noch u werden berecht (CGVS I p.14-15, CGVS II p.10-11, 15).

Kortom, uit voorgaande feiten blijkt dat uw problemen zonder verder gevolg werden afgesloten. Er is dan ook niet aangetoond dat deze nog steeds actueel zijn. Wat de twee aanklachten betreft blijkt bovendien dat men deze na onderzoek liet vallen, hetgeen betekent dat uiteindelijk in uw voordeel werd beslist. Een dergelijke gang van zaken veronderstelt een vorm van bescherming.

Wat betreft tot slot uw verklaring dat uw wagen werd beschoten nadat u hem nabij uw brasserie had geparkeerd: U had de wagen reeds verlaten nadat deze beschoten werd en heeft niet gezien wat er juist gebeurd is. Uit uw verklaringen blijkt dat u verder geen poging ondernomen heeft om de toedracht van de feiten te achterhalen. U beweerde louter dat u en uw vader zijn gaan samenzitten om te analyseren wie de dader kon zijn. U heeft geen andere stappen gezet. U bent niet naar de politie gestapt omdat zij volgens u niet naar behoren functioneren en omdat u vreesde door hen te worden opgepakt. U verklaarde dat u zich hierna louter "voorzichtiger" gedroeg (CGVS I p.11-12).

De vaststelling dat u geen enkele poging ondernam om de identiteit van de daders en de toedracht van de feiten te achterhalen, is echter gegeven de ernst van deze gebeurtenis (zijnde een rechtstreekse bedreiging van uw leven) ongeloofwaardig te noemen. Dit om u, naar de toekomst toe, hiertegen te kunnen beschermen.

Uw bewering dat Hakobyan Hakop achter deze beschieting zat, mist verder stoffering en daardoor overtuigingskracht. U verklaarde wat dit betreft dat het incident zich had voorgedaan kort voor de gemeenteraadsverkiezingen waaraan Hakobyan zou deelnemen. U beweerde dat Hakobyan op de hoogte was van jullie mening en jullie misschien bang wilde maken. Het feit dat u hierna door Hakobyan valselijk werd beschuldigd van diefstal ziet u als een bevestiging van uw vermoeden dat hij achter de aanslag zit. Hiertegenover staat echter dat u voor de aanslag reeds zes jaar geen problemen had gekend met Hakobyan (uw problemen in het leger dateren immers van 2003) en dat uw vader niet was opgekomen bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2008 en aldus in politiek opzicht geen rechtstreekse tegenstander van Hakobyan was geweest. Dit ondermijnt dan ook de vanzelfsprekendheid dat hij de dader was. De gebeurtenissen in verband met het casino vonden daarbij pas een half jaar na de aanslag plaats, waardoor zij destijds uw vermoedens wie er achter de aanslag zat niet konden beïnvloeden. Met andere woorden, reden te meer om stappen te zetten om de dader(s) te achterhalen en bescherming tegen hen te zoeken.

Uw verklaring dat u zich voor bescherming niet tot de autoriteiten kon wenden, botst daarnaast op de eerdere vaststelling dat aangaande uw problemen in het leger door de autoriteiten in uw voordeel werd beslist. Zeker indien van uw veronderstelling wordt uitgegaan dat Hakobyan achter de aanslag zat. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt bovendien dat Hakobyan meerdere opeenvolgende verkiezingen (parlementaire en gemeenteraadsverkiezingen) verloor. Dit wijst niet op een grote politieke steun. Deze vaststellingen maken dat niet is aangetoond dat Hakobyan ongenaakbaar zou zijn, wat later eens te meer bleek uit het verloop van de beschuldiging van diefstal in het casino, wat eveneens in uw voordeel werd beslecht. Het maakt uw passiviteit dan ook onaannemelijk.

Tot slot wordt gewezen op de vaststelling dat, hoewel u en uw vader op herhaalde wijze en via verschillende kanalen zich de moeite getroosten om allerlei (vermeende) wantoestanden in Armenië

aan te klagen, jullie over een dergelijke aanslag niet berichtte. Gezien de ernst van de feiten is ook dit een merkwaardig gegeven. Het tast de geloofwaardigheid van deze feiten dan ook verder aan.

Ten bewijze van deze aanslag legde u foto's van een beschoten wagen neer. Op basis van deze foto's kan echter niet worden vastgesteld dat het om een wagen gaat waarvan u de eigenaar bent.

Op basis van deze vaststellingen moet dan ook geoordeeld worden dat aan deze aanslag onvoldoende geloof kan worden gehecht.

Wat de psychische problemen betreft die door u werden aangehaald dient te worden gesteld dat de oorzaak ervan onduidelijk blijft. Het medisch attest dd.27/03/2013, opgesteld door psychiater Sc. ten behoeve van uw aanvraag op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, vermeldt dat uw psychische problemen ontstonden na uw politieke vervolging in 2010. Noch tijdens uw beide gehoren voor het Commissariaat-generaal, noch in uw uitvoerige handgeschreven verklaring en noch in de voorafgaande vragenlijst van het Commissariaat-generaal vermeldde u echter één feit van vervolging of ernstige schade dat zou hebben plaatsgevonden in 2010. Aldus kan niet zonder meer gesteld worden dat vervolging of het toebrengen van ernstige schade de oorzaak zou zijn van uw psychische problemen. De zes medische voorschriften die u hierbij neerlegde bieden evenmin inzicht hierin. Dit geldt eveneens voor de twee Armeense medische attesten die u aanbracht. Zij handelen louter over fysieke klachten. De oorzaak van uw psychische problemen blijft aldus onduidelijk.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zelfs indien u daadwerkelijk de problemen die u inroept hebt meegemaakt, zijn er bovendien goede redenen voorhanden om te stellen dat u actueel, ingeval van terugkeer naar Armenië, niet het onderwerp zal uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève.

Bijgevolg blijkt niet dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielaanspraak, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot subsidiaire bescherming, zou lopen in uw land van herkomst.

De documenten die u aanbracht zijn niet bij machte deze beslissing te wijzigen. De foto's van een beschoten wagen, het Belgisch medisch attest dd.27/03/2013, de bijbehorende medische voorschriften en de twee Armeense medische attesten werden hierboven al besproken. Uw paspoort, het paspoort van uw echtgenote, uw Belgisch rijbewijs, de geboorteakte van uw vrouw, uw huwelijksakte, uw militair boekje, het sovjetpaspoort van uw vader en diens geboorteakte, de werkkaart van uw vader en de overlijdensakte van uw grootvader bevestigen louter jullie identiteitsgegevens. Het vonnis van de rechtbank in verband met het probleem rond de watertoevoer, het contract afgesloten tussen de watermaatschappij en uw vader, de vijf krantenartikelen omtrent deze problematiek en de klacht van uw vader aan de provinciegouverneur wijzen op de gemeenrechtelijke aard van deze feiten. De eigendomsakte bewijst daarbij louter dat u land bezat. De videopname van uw plantage wijst er verder louter dat deze aan verdroging werd blootgesteld. De twee krantenartikelen over de gemeenteraadsverkiezingen van 2012, het proces-verbaal over de verkiezingen van 2003, de videopnames van fraude bij de kiesverrichtingen en de manifestaties die hierop volgden wijzen zoals hierboven vermeld op periodes van algemeen verhoogde spanning. Zoals hierboven aangegeven normaliseerde na de kiesperiodes de situatie echter weer. De brief van uw vader aan de dorpsraad van Voskehat en daarna aan de burgemeester om inzage te verkrijgen in de beslissingen van de commissie, en uw verklaringen hieromtrent, wijzen niet op enig individueel nadeel dat werd toegebracht. Uw artikel over uw algemene bezwaren tegen repatriëringen levert tot slot geen informatie over uw situatie in Armenië.

Aldus kan op basis van dit alles gesteld worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken."

Aldus kan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot, A.G.. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 125 562 van 12 juni 2014 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van A.G. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 25 maart 2014 een schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en machtsoverschrijding.

Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal hem ten kwade duidt dat hij geen enkel begin van bewijs bijbrengt. Hij legt uit dat hij eens de beslissing genomen had om zijn land te verlaten, zich niet meer heeft bekommerd om bewijzen te verzamelen, zijn land zo snel mogelijk wou ontvluchten en er in degelijke situatie niet aan dacht dat dat dit misschien nodig zou blijken.

Hij wijst erop dat de vluchtelingenstatus van een asielzoeker ook kan worden erkend enkel op grond van een coherent en geloofwaardig relaas en eventuele twijfel hem ten goede moet komen.

In casu wordt hem de vluchtelingenstatus geweigerd wat een schending inhoudt van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet gezien hij valt onder artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Minstens, zo stelt verzoeker, voldoet hij aan de voorwaarden bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en moet hem de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. Hij stelt dan ook niet te begrijpen waarom hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd wordt.

Wat de problemen met de watermaatschappij en de problemen met de onteigening van zijn grond betreft, vestigt verzoeker “de aandacht op het feit dat politieke tegenpartijen financieel bestraffen een middel kan zijn dat door een macht wordt aangewend, bestaand om niet zich aan een verkiezing te kunnen voordoen” (sic).

Hij benadrukt dat zijn vader al jaren politiek actief is en dat vanaf 2003-2004 de vervolging tegen zijn familie begon. Volgens verzoeker komen de problemen met de watermaatschappij en de problemen met de onteigening van zijn grond voort “uit de weigering van zijn vader om tijdens de presidentverkiezingen van 2003 fraude toe te staan ongegrond” (sic). Hij wijst erop dat de bestreden beslissing stelt dat “tijdens de kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties”.

Aangaande de beschuldiging van pestgedrag uit 2003 en de beschuldiging wegens diefstal die verzoeker zou hebben gepleegd in het casino van Hakobyan, benadrukt verzoeker “dat het probleem enen van de anderen niet moeten gescheiden zijn” (sic) en dat het noodzakelijk is “om ze te zien op een globale wijze door het leven van de verzoekende partij in Armenië” (sic).

Volgens hem werden alle feiten bewezen door documenten en werd “niets door de tegenpartij de geloofwaardigheid van deze feiten ter discussie gesteld” (sic).

Wat betreft “het beschoten van zijn wagen” (sic), is verzoeker van oordeel dat uit de bestreden beslissing blijkt dat Hakobyan een invloedrijke politicus is; hij stelt dat deze invloedrijke politicus herhaaldelijke heeft geprobeerd om hem te vervolgen om schade aan de kandidatuur van zijn vader te berokkenen en dat dat verzoeker in de onmogelijkheid is om te bewijzen dat de schietpartij op zijn auto het werk van Hakobyan is.

Waar de commissaris-generaal stelt dat uit de voorgelegde foto's niet blijkt dat het om een wagen gaat waarvan hij de eigenaar is, acht verzoeker het “overdreven van de tegenpartij om de verzoekende partij te verwijten om niet te bewijzen dat hij eigenaar van de auto is terwijl tijdens zijn hoorzitting, de tegenpartij nooit het feit in twijfel heeft getrokken” (sic).

Verzoeker hekelt het feit dat hij de mogelijkheid niet heeft gehad "om dit document te brengen terwijl tijdens de hele procedure, de verzoekende partij alle documenten heeft gegeven" (sic).

Hij voert nog aan: "De werkzaamheid van de verzoekende partij is onbetwistbaar" (sic).

Hij benadrukt dat hij "een aantal vonnis krantartikels en anderen document in verband met zijn verhaal" (sic) heeft voorgelegd "die bewijs alle feiten" (sic), dat hij "ook precieze verklaringen in verband met deze verschillende documenten (heeft) geven" (sic) en dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met al de documenten.

Volgens verzoeker begaat de commissaris-generaal "een klaarblijkelijke vergissing van appreciatie" en worden "de principes van goede administratie en evenredigheid" geschonden.

Hij stelt "dat de tegenpartij schijnbaar het belang niet schijnt waar te nemen van de notie van "subsidiare bescherming" en dat deze een mindere bescherming vertegenwoordigt in termen van duur maar waarvan een weigering, op volledige wijze, een motivatie vergt".

Hij voert aan "dat het de verzoekende partij toekomt het bewijs te leveren van een werkelijk risico van zware bedreigingen in geval van terugkeer, dat het risico zich kan materialiseren onder de vorm van foltering en onmenselijke of degraderende behandelingen" en voegt eraan toe "dat de verzoekende partij herinnert aan wat aangehaald werd tijdens haar verhoor op het CGVS en houdt vol dat het risico goed en degelijk bewezen is".

Hij herhaalt "dat de tegenpartij schijnbaar het belang niet schijnt waar te nemen van de notie van "subsidiare bescherming" en dat deze een mindere bescherming vertegenwoordigt in termen van duur maar waarvan een weigering, op volledige wijze, een motivatie vergt".

Hij vraagt van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; in subsidiaire orde vraagt hij de beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker, gezien (i) uit de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden; (ii) verzoeker inzake de beschuldiging van pestgedrag uit 2003 niet voor de rechtbank werd geleid en de zaak werd geseponeerd (zie het verhoorverslag van 2 april 2013, p. 8-10; zie het verhoorverslag van 24 oktober 2013, p.9); (iii) de situatie na de demonstratie van 1 maart 2008 normaliseerde en verzoeker verklaarde dat alles stil viel en hij geen problemen meer heeft gekend omwille van deze gebeurtenissen (zie het verhoorverslag van 2 april 2013; zie het verhoorverslag van 24 oktober 2013, p. 9, 10); (iii) de beschuldiging wegens diefstal, die verzoeker zou hebben gepleegd in het casino van Hakobyan, geen gevolg had, gezien de zaak werd geseponeerd en noch S.S., noch verzoeker, werden berecht (zie het verhoorverslag van 2 april 2013, p. 14, 15, zie het verhoorverslag van 24 oktober 2013, p. 10-11, 15); (iv) verzoeker na het voorval waarbij zijn wagen zou zijn beschoten, geen poging ondernam om de toedracht van de feiten te achterhalen (zie het verhoorverslag van 2 april 2013, p. 11,-12), hij vóór de aanslag, reeds zes jaar geen problemen had gekend met Hakobyan en zijn vader niet was opgekomen bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2008 en aldus in politiek opzicht geen rechtstreekse tegenstander van Hakobyan was geweest, temeer gezien Hakobyan meerdere opeenvolgende verkiezingen verloor, wat niet wijst op een grote politieke steun, en verzoeker over de aanslag nergens berichtte.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert "dat het probleem enen van de anderen niet moeten gescheiden zijn" (sic), dat het noodzakelijk is "om ze te zien op een globale wijze door het leven van de verzoekende partij in Armenië" (sic), dat Hakobyan een invloedrijke politicus is die herhaaldelijke heeft geprobeerd om hem te vervolgen om schade aan de kandidatuur van zijn vader te berokkenen en dat verzoeker in de onmogelijkheid is om te bewijzen dat de schietpartij op zijn auto het werk van Hakobyan is, antwoordt de Raad dat verzoeker nalaat bovenstaande vaststellingen door middel van concrete argumenten in ander daglicht te plaatsen.

Bovendien laat verzoeker de vaststelling dat uit de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden, ongemoeid in zijn verzoekschrift.

Wat verzoekers overige problemen betreft, zijnde zijn problemen met de watermaatschappij in verband met de drooglegging van de gronden van zijn familie, en met het kadaster in verband met het verlies van zijn stuk grond, stelt de Raad vast dat deze niet als vervolging, laat staan politiek geïnspireerd, of als het toebrengen van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming kunnen weerhouden worden.

Inzake zijn problemen met de watermaatschappij verklaarde verzoeker immers dat deze erin bestonden dat de kosten niet werden berekend per hoeveelheid water dat werd geleverd maar op basis van de tijdsduur dat het water werd vrijgegeven en dat een dergelijke berekening bij elke landbouwer werd toegepast (zie het verhoorverslag van 24 oktober 2013, p. 3, 12). Uit de krantenartikelen die door verzoeker werden voorgelegd, blijkt eveneens dat verschillende landbouwers uit het dorp Voskehat en uit de omliggende dorpen op die manier werden getroffen.

De veralgemening van deze praktijk door de watermaatschappij betekent dan ook dat niet gesteld kan worden dat verzoekers familie op deze wijze en op basis van politieke motieven werd gevisieerd, temeer gezien uit het vonnis van de rechtbank en de voorgelegde artikels blijkt dat de watervoorziening pas werd stopgezet nadat verzoekers familie de lopende rekeningen niet meer had betaald.

Wat de onteigening van de grond betreft, blijkt uit verzoekers verklaringen dat deze het gevolg was van een algemeen beleid (zie het verhoorverslag van 2 april 2013, p. 13, 14).

Ondanks het feit dat de regeling voor verzoeker mogelijk nadelig kan zijn geweest, blijkt dat de regeling op alle gronden van het dorp van toepassing was, waardoor niet wordt aangetoond dat verzoeker werd gevisieerd en dat politieke motieven hebben (mee-)gespeeld.

De opmerkingen in het verzoekschrift "dat politieke tegenpartijen financieel bestraffen een middel kan zijn dat door een macht wordt aangewend, bestaand om niet zich aan een verkiezing te kunnen voordoen" (sic) en dat de bestreden beslissing stelt dat "tijdens de kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties", noch het louter herhalen van de verklaring van verzoeker dat deze problemen voorkomen "uit de weigering van zijn vader om tijdens de presidentverkiezingen van 2003 fraude toe te staan ongegrond" (sic), doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Gezien uit het bovenstaande blijkt dat verzoekers problemen met de watermaatschappij en met het kadaster kaderen in respectievelijk een reactie op een wanbetaling en een onteigening in het kader van openbare werken, waarbij hij geen elementen aanbrengt dat deze illegitiem zouden zijn, kan er in deze dan ook geen vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, in casu geïnspireerd door politieke motieven, noch een toebrengen van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

In het verzoekschrift wordt nog aangevoerd dat alle feiten bewezen werden door documenten, dat het "overdreven (is) van de tegenpartij om de verzoekende partij te verwijten om niet te bewijzen dat hij eigenaar van de auto is terwijl tijdens zijn hoorzitting, de tegenpartij nooit het feit in twijfel heeft getrokken" (sic), dat hij "een aantal vonnis krantartikels en anderen document in verband met zijn verhaal" (sic) heeft voorgelegd "die bewijs alle feiten" (sic), dat hij "ook precieze verklaringen in verband met deze verschillende documenten (heeft) geven" (sic) en dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met al de documenten.

De Raad antwoordt dat de foto's van een beschoten wagen niet aantonen dat verzoeker de eigenaar is van de auto en dat uit deze foto's evenmin de omstandigheden van de aanslag blijken.

Het Belgisch medisch attest van 27 maart 2013, de bijbehorende medische voorschriften en de twee Armeense medische attesten werden opgesteld ten behoeve van verzoekers aanvraag op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en vermelden dat zijn psychische problemen ontstonden na zijn politieke vervolging in 2010.

De Raad stelt echter vast dat verzoeker noch tijdens zijn twee verhoren op het Commissariaat-generaal, noch in zijn handgeschreven verklaring, noch in de voorafgaande vragenlijst van het Commissariaat-generaal, één feit van vervolging of ernstige schade aanhaalde dat zou hebben plaatsgevonden in het jaar 2010.

Verzoekers paspoort, het paspoort van zijn echtgenote, zijn Belgisch rijbewijs, de geboorteakte van zijn vrouw, zijn huwelijksakte, zijn militair boekje, het sovjetpaspoort van zijn vader en diens geboorteakte, de werkkaart van zijn vader en de overlijdensakte van zijn grootvader bevestigen louter identiteitsgegevens.

Het vonnis van de rechtbank in verband met het probleem rond de watertoevoer, het contract afgesloten tussen de watermaatschappij en zijn vader, de vijf krantenartikelen omtrent deze problematiek en de klacht van zijn vader aan de provinciegouverneur, wijzen -zoals hierboven uiteengezet- op de gemeenschappelijke aard van deze feiten.

De eigendomsakte bewijst louter dat verzoeker land bezat.

De videopname van de plantage wijst er dan weer enkel op dat deze aan verdroging werd blootgesteld.

De twee krantenartikelen over de gemeenteraadsverkiezingen van 2012, het proces-verbaal over de verkiezingen van 2003, de videopnames van fraude bij de kiesverrichtingen en de manifestaties die hierop volgden, wijzen zoals op periodes van algemeen verhoogde spanning, wat niet wordt betwist.

Uit de informatie door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat de situatie zich na de kiesperiodes echter weer normaliseerde.

De brief van verzoekers vader aan de dorpsraad van Voskehat en daarna aan de burgemeester om inzage te verkrijgen in de beslissingen van de commissie, en verzoekers verklaringen hieromtrent, wijzen niet op enig individueel nadeel.

Verzoekers artikel over zijn algemene bezwaren tegen repatriëringen levert geen informatie over zijn situatie in Armenië.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), voormeld artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Bovenstaand relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt

geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet aantoonst.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend veertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE